

OBECNICKÝ ZPRAVODAJ

PROSINEC 2020 | Ročník 23

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) | Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) | www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OBECNÍ ÚŘAD | SDH | SPOLKOVÝ DŮM - KNIHOVNA | ZŠ | MŠ | TJ SLAVOJ OBECNICE | VESELÉ VÁNOCE

Čas vánoční se nám vtírá do domovů škvírkami ve dveřích či oknech, do uší pronikají tklivé melodie českých, moravských a jiných koled. Znamé melodie nám pak mozek vysílá do úst a ústům nezbývá, než si je pobrukovat nebo vydýchat celý den. Někdy v zamyšlení, když stojíte spořádaně ve frontě dva metry od toho před vámi, vám melodie či nářev vytryskne hlasitě pod rouškou. Ještě že obličej roušky kryjí. Není vidět zděšení ani smích těch, kteří s vámi čekají, až se uvolní požadované metry v prodejně. Situace je pro vás velmi nebezpečná, pokud vím, je snad stále zákaz zpěvu. Za svou roztržitost byste mohli slíznout pěknou pokutu. Je to prostě takový čas utahování a rozvolňování, bohužel se situace tak často mění, že si někdy nemůžu vzpomenout, který čas zrovna běží. Jestli se zrovna uvolňuje nebo utahuje. Někdy je to těžké rozlišit. Třeba u bot je rozhodování jednoduché, když se tkaničky rozvolňují, tak je utáhnu, ale říkal mi známý, že se pokusil u jedné slečny rozvolnit jakési patentky a ona mu jednu utáhla. Já jen doufám, že covid

už někde odtáhne, a že se s ním nesetkáme, nebo bude mít jen mírný průběh. Setkávat bych se ale v čase vánočním chtěl, hlavně s blízkými a také dobrými lidmi. Minulý týden se nám takové jedno setkání již podařilo. Jeli jsme na kolech se ženou do Brd a na Skelné huti studoval informační ceduli sympatický chlapík s bílým vousem a s batohem na zádech. Zastavili jsme, slovo dalo slovo a najednou jsme zjistili, že máme mnoho společných známých kamarádů z trempské komunity. Stačilo vyslovit přezdívku a jméno osady, sice se nepoznáváme, čas na našich zjevech zapracoval, ale před mnoha lety jsme se na trempu potkávali. Dávny kamarád se vracel z Brd, kde ve svém pozhnaném věku nocoval. Tak jsme si podali ruce s dobrým člověkem s příslibem, že se někdy někde možná zase potkáme. A vám bych popřál vážení kamarádi, kamarádky, přátelé a dobří lidé, co nejpevnější zdraví, co nejvíce setkání se svými bližními a s těmi, co máte rádi, co nejvíce tolerance, spokojenosti a smyslu pro veselý život. **bs** - Bohouš Svoboda

PF 2021

Vážení spoluobčané,

Vánoce jsou jednou z mála příležitostí k malému pozastavení v dnešní uspěchané době. Většinou vzpomínáme na krásné chvíle právě končícího roku. Přestože letošní rok byl pro nás všechny něčím zcela jiným a těch krásných chvil nám mnoho nepřinesl, přesto se snažme najít v tom těžkém, co jsme prožili, nějaké ty hezké chvíle, na které budeme rádi vzpomínat.

Vánoční čas v nás vyvolává i vzpomínky na naše blízké a v tichosti si připomínáme ty, kteří již s námi bohužel nejsou.

Přeji Vám krásné a ničím nerušené svátky vánoční, prožité v kruhu svých nejbližších, do nového roku 2021 hodně štěstí, spokojenosti a zdraví, a aby ta těžká doba kterou právě prožíváme skončila co nejdříve.

Josef Karas, starosta

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

Rekonstrukce mostku přes Obecnický potok v k.ú. Obecnice

7. prosince 2020 byla dokončena rekonstrukce mostu přes Obecnický potok, který byl poničen povodní v roce 2018. Stavba byla spolufinancována z Ministerstva pro místní rozvoj programu „Obnova obecního a krajského majetku po živelních pohromách“.

Odpadové hospodářství

Od 1. ledna 2021 dojde ke změně v místě ukládání dřevní hmoty (větvě, keře). Dosud byl tento odpad ukládán v prostoru u čistírny odpadních vod v Obecnici. Od 1. ledna 2021 bude možné tento odpad ukládat pouze do kontejnerů na sběrném dvoře, popřípadě jej bude možno odvézt přímo na skládku do Drahlína k bývalému kravínu. Skládka u ČOV bude uzavřena a vyčištěna. **Skládkování v tomto prostoru je od ledna zakázáno** a případné ukládání odpadu v tomto místě bude posuzováno jako černá skládka a proti původci postupováno podle zákona.

PROVOZNÍ DOBA NA SBĚRNÉM DVOŘE je v pondělí a ve středu od 15 do 17 hodin a v sobotu od 9 do 11 hodin.

Jak šel čas...

Již začátek adventu byl jiný než jsme zvyklí, nesešli jsme se u rozsvícení stromu a nesejdeme se ani na Štědrý den při zpívání koled, které se stalo již tradicí po dlouhých třicet let. Pravidelně se vídáme od roku 1990, kdy nás zpívajících byla pouze malá skupinka, někdy i s hudebním doprovodem. Během té doby se vystřídalo několik generací, my začínající mladí jsme zestárli, a tak máme velkou radost, že nastupuje nová generace, která bude tuto tradici dále udržovat. Všem, kteří si s námi na Štědrý den přicházejí zazpívat nebo jen tak postát a užít si sváteční atmosféru, děkujeme.

Mějte se dobře, krásné Vánoce a hlavně pevné zdraví přeje Slávka.

Výstavba tělocvičny

Práce na výstavbě nové tělocvičny, která vyrůstá na zahradě základní školy v Obecnici jsou v plném proudu. Současně s tím pokračují i v plném tempu práce na budově stávající tělocvičny, kterou stavební firma přestavuje na dvě nové učebny a na sociální zařízení, které bude sloužit pro potřeby nové haly. V nejbližší době bude též odstraněna stará střešní krytina na celé budově školy a začne pokládka nové.

Stav prací tak dává předpoklad ke včasnému ukončení stavby a k jejímu předání 30. 8. 2021.

Josef Karas, starosta obce

Uprostřed tohoto čísla Obec. zpravodaje najdete přílohu: 1. DOTAZNÍK (Průzkum zájmu - Vzdělávací centrum na faře); 2. ZPĚVNÍK KOLED.

Jubilanti

Blahopřejeme všem jubilantům, kteří slaví či budou slavit své narozeniny v měsíci prosinci a lednu.

V této rubrice budou uveřejňovány jména jubilantů (pokud nám k tomu dají písemný souhlas).

Obecní úřad Obecnice

Praktický lékař v Obecnici

Od 1. prosince 2020 odešel do důchodu pan MUDr. Skaloš a jeho obvod přebírá pan MUDr. Holiček.

Pan doktor bude do ordinace v Obecnici dojíždět **1x za 14 dnů vždy ve čtvrtek v době od 11 do 13 hodin.**

V ostatní dny je ordinace praktického lékaře MUDr. Holička v Příbrami na I. poliklinice.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Obecnice

Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje, další měsíc tohoto roku máme za sebou a všichni již určitě silně vnímáme kouzlo Vánoc, i když letos jsou trochu jiné. Opět Vám zde přiblížím činnost hasičů. Bohužel vzhledem k nařízení vlády jsme stále nuceni mít přerušovanou činnost mladých hasičů, což nás hodně mrzí, ale my s tím nemůžeme nic dělat. Aby se činnost mohla plynule rozjet, musí být systém PES na druhém stupni. Tak doufejme, že se tam co nejrychleji dostane. My se na mladé hasiče již moc těšíme.

Věc, kterou žádný systém PES neovlivní, jsou krizové situace. Jedna taková byla ve čtvrtek 3. prosince, kdy se nám na hasičské zbrojnici v 12:35 rozezněla siréna. To jsme byli povoláni na požár pizzerie v Příbrami, která bohužel, byla otevřená jen krátce. Jelikož se jednalo o požár v celkem husté zástavbě, byl vyhlášen druhý stupeň poplachu a šlo se tam tudíž velké množství techniky. Rychlým zásahem bylo uchráněno maximum. I tak ale vznikla škoda.

Bedlivě jsme sledovali, jak se vyvíjí systém PES, abychom věděli, zda mohou přijít čerti, andělé a Mikuláš. To se povedlo, a tak jste tyto magické bytosti mohli potkat. Jsme rádi, že vše proběhlo v pořádku a děti budou snad chvilu hodné.

Jak se blíží období Vánoc, je i v naší obci znát zvýšený počet zaparkovaných aut. Bohužel k větší škodě to bývá na obecních komunikacích. Pokud se nic závažného neděje, tak tyto auta brání pouze průjezdu technické údržby komunikací. I toto vyžaduje velký um řidičů této techniky. Pokud by se ale stala nějaká nehoda, tak v těchto místech musí projet i hasičské vozy, což už bývá větší problém. Ně-

kdy jsme svědkem, že ani „3 metry k životu“ na některých komunikacích v obci nezůstávají. Ještě horší je to v křižovatkách, kde sice tři metry jsou, ale někteří řidiči zapomínají, že naše auta jsou delší a tudíž jinak vykresluje zatáčku. Apeluji tedy na Vás, aby pokud k Vám přijede vánoční návštěva, jste zkontrolovali, zda je nechána patřičná průjezdnost komunikace. V některých ulicích je to jako jezdit slalom. Pokud je to možné, nechte návštěvy zaparkovat na svém dvoře. Ulehčíte starosti a práci jak údržbě, tak i případně složkám IZS. Děkujeme za respektování.

V poslední řadě bych chtěl za celé SDH všem popřát krásné prožití vánočních svátků a do nového roku 2021 jen to nejlepší, hlavně to zdravíčko.

Petr Zima, velitel SDH Obecnice

Mladý hasič

Historie mladých hasičů

Zakládání mladých hasičů spadá na přelom 19. a 20. století. Tyto hasičské čety se však skládaly pouze z chlapců. Chlapec, který se ucházel o vstup do kolektivu mladých hasičů, musel být ve věku od 14 do 17 let a musel mít povolení svého otce. Vzhledem k tomu, že nebyl zpracován žádný systém výchovy a výcviku mladých hasičů, nedošlo v této době k žádnému širšímu rozvoji. K mírnému rozvoji oddílů dětí a dorostu došlo teprve po roce 1934. Zde se kladl velký důraz na brannou výchovu. Tato výchova byla reakcí na vývoj v sousedním Německu. Vliv pozdější okupace měl i nyní dopad na nepříliš velký rozmach mládežnického hnutí. V roce 1946 jsou hasičské sbory vyzvány, aby získávaly mládež pro svou činnost a rozšířily tak své řady. Po sloučení národních svazů mládeže roku 1949 a vzniku Československého svazu mládeže dochází k velkému rozvoji dětských a dorosteneckých hasičských kolektivů, zejména pak pionýrských oddílů. První celostátní soutěž pro mladé hasiče v požárním útoku byla vyhlášena v roce 1952. Skládala se nejen z útoku, ale také i z běhu na 60 m a z požární teorie. Tato soutěž platila s různými obměnami až do roku 1971. Nyní se své role ujímá dodnes uznávaná hra Plamen. Cílem této celostátní sportovní branné hry je rozvíjet dětské znalosti, vědomosti a návyky v jednotlivých oblastech požární ochrany. Přesto, že prošla za dobu svého trvání celou řadou změn, stále dobře plní

svou funkci i dnes. Změnou politického systému roku 1989 došlo z různých důvodů v letech 1990–1992 postupně k úbytku nejen členů mladých hasičů, ale i k rušení kolektivů. Od roku 1995 však nastává obrát a práce jednotlivých odborných rad mládeže se zkvalitňuje, tím dochází k postupnému nárůstu členské základny v kolektivech mladých hasičů.

(zdroj: oshdo.cz)

VÁZÁNÍ UZLŮ – 1. Část

Během posledního setkání MH jsme se mimo jiné věnovali také vázání uzlů. Uzly jsou jednou z nejdůležitějších součástí zajišťovacího řetězce. Hasiči nemusí znát a ovládat vázání neúměrně velkého množství uzlů. Postačí základní uzly, které se však musí naučit ovládat naprosto spolehlivě, ve tmě, ve špatném počasí a v případě potřeby i jednou rukou. Samozřejmě každý uzel, který bude znát navíc, je pro něho výhodou. Znalost uzlování se může člověku hodit v nejrůznějších situacích, a proto si můžete sami vyzkoušet nejběžnějších deset uzlů, které by měl hasič znát. Dnes vám představím prvních pět uzlů. Nezapomeňte si vzít dostatečně dlouhý špagát.

Tak co? Jde vám to? ☺

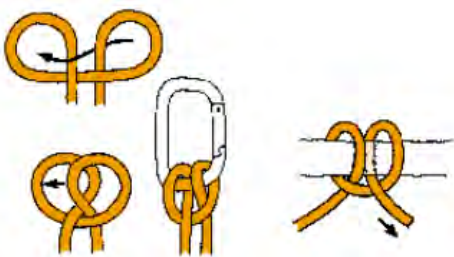
(pokračování na str. 4)

VÁZÁNÍ UZLŮ – 1. Část

(dokončení ze str. 3)

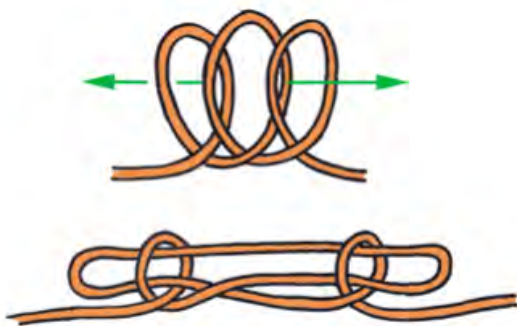
Lodní smyčka

Jedná se o velmi užitečnou smyčku s všestranným použitím. Je základem pro vázání mnoha jiných uzlů. Snadno se váže, spolehlivě drží i při zatížení jen jednoho konce. Po zatažení ji lze snadno rozvázat a lehce zkrátit. Spolehlivě drží na válcových předmětech s hladkým nebo i drsným povrchem. Při jeho používání je však třeba mít na mysli, že je spolehlivý, jen pokud je jeho zatížení trvalé. Jakmile napětí pomine, uzel se povolí. Používá se např. k uvázání přívodního vedení či k zajištění karabiny. Není vhodný k přivázání nezatíženého lana na pevný bod.

Zkracovačka

Zkracovačka slouží k tomu, abychom nemuseli řezat lana, kdykoliv potřebujeme jeho kratší kus. Základní zkracovačka se váže ze tří závitů, prostřední z nich roztáhneme do těch krajních a ty za konce utáhneme. Pokud máte potřebu zkrátit lano víc, je možné pokračovat několikanásobnou zkracovačkou.

Osmičkový uzel

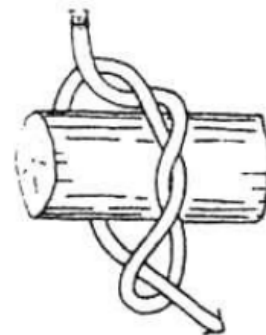
Ten patří mezi základní uzly. Samotný osmičkový uzel nemá velké využití, častěji se používá **dvojitý osmičkový uzel** (osmičková smyčka).

Slouží nejčastěji k navazování lana na pevný bod nebo navázání hasiče na lano, ale může být použit o ke svázání dvou lan. Proti ostatním uzlům způsobuje menší zatížení nosnosti lana (asi 55–60 % pevnosti samostatného lana). Díky symetrickému tvaru se snadno kontroluje vizuálně i hmatem a nemá tendenci se samovolně rozvázat. Ze všech těchto důvodů je velmi bezpečný a je doporučován. Trochu obtížnější je jeho rozvázení po dotažení (např. pádem horolezce). Je to ale mnohem snazší, než u většiny ostatních uzlů.

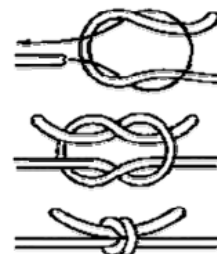
Tesařský uzel

Je to jednoduchý způsob připevnění lana ke kmenu, větví, trámu či jiným podobným břemenům. Čím víc je nosné lano zatěžováno, tím pevnější je sevření smyčky. (Volný konec by měl být ovinut okolo pevné části závitu alespoň třikrát.) Po uvolnění tahu se uzel snadno rozvázuje. Při proměnlivém zatěžování hrozí nebezpečí uvolnění nebo sklouznutí uzlu, proto je třeba po každém povelu uzel překontrolovat.

Ambulantní uzel (plochá spojka)

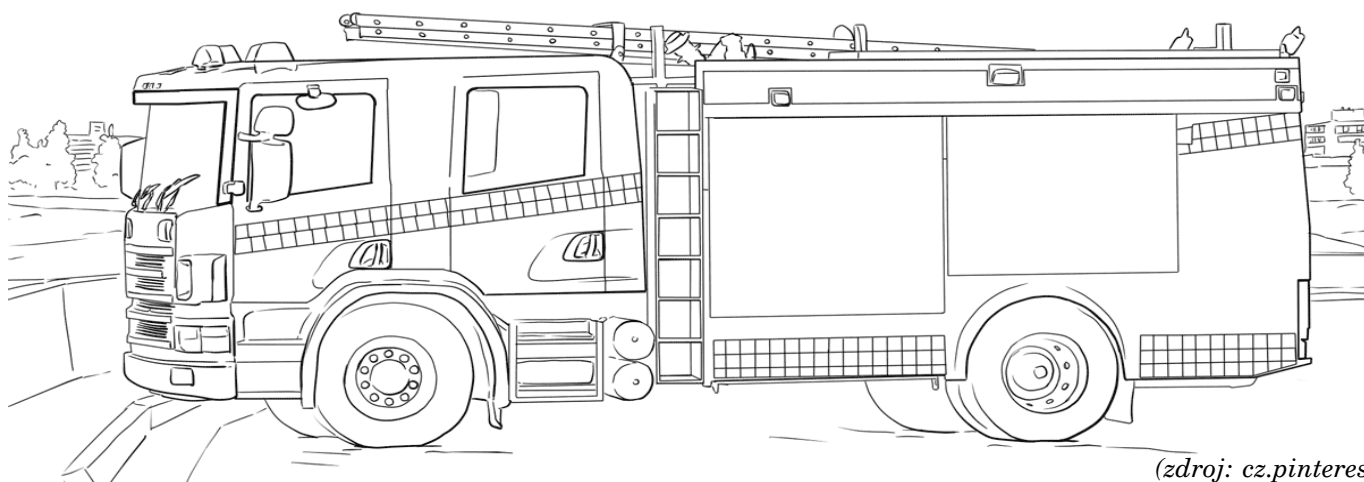
Uzel je plochý a netalčí, proto se používá převážně v lékařství (ovazy, šátky). Lze jej vyprat i na svazování svou lan přibližně stejného průměru. Na svazování lan pro potřeby záchranářství je však nevhodný až nebezpečný. Uzel se po laně může klouzat, zvláště při uvázání na hladkých syntetických materiálech. V případě potřeby lze uzel poměrně snadno uvolnit, pokud je však zatažen silně a když navíc provaz navlhne, rozvázuje se naopak špatně.

A ještě něco pro ty nejmenší ☺

(zdroj: oshdo.cz)

Mili Kotápišová

(zdroj: cz.pinterest.com)

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

Čertí škola

V pátek 4. 12. 2020 proběhl v 1. třídě projektový den „Čertí škola“. Všichni prvňáčci se na tento den pořádně nastrojili. Celá třída se zaplnila čertíky a anděly. Nechyběl ani svatý Mikuláš, který si přinesl pro spolužáky sladké odměny. Ve škole žáci museli splnit několik úkolů. Vyřešit mikulášskou křížovku, spočítat pekelně těžké slovní úlohy, vyrobit čertíka, dle vlastní kreativity vybarvit obrázek a vyslechnout čertovskou ukolébavku. Nechybělo ani čtení příběhu o Mikulášovi, který večer navštívil Tomáška. Za každý splněný úkol žáci dostali obrázek anděla, čerta či Mikuláše. Třetí vyučovací hodinu někdo bouchal na dveře a chrastil řetězy. Mysleli jsme, že přichází čerti. Trochu jsme se polekali. Za dveřmi jsme pak našli košík plný sladkých perníčků. Celý den si prvňáčci užili.

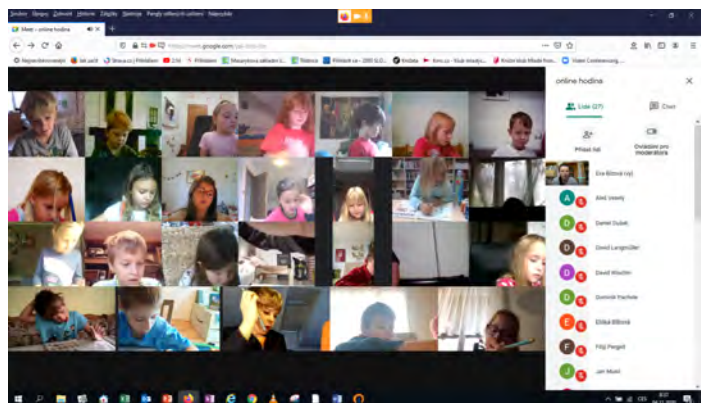
Mgr. Eva Bízová

Online výuka v 1. třídě Žádný problém.

Dne 14. 10. 2020 přešli všichni žáci Masarykovy základní školy na distanční vzdělávání. Jak výuku zvládli ti nejmenší – prvňáčci?

Hned první den se všichni prvňáčci za pomoci svých rodičů a prarodičů připojili na online hodinu s třídní učitelkou Mgr. Evou Bízovou. Online přenos pomocí videokonference aplikace Google Meet prvňáčci zvládali každý den. Vždy v 8 hodin usedli žáci ke svým počítačům a po ranním pozdravu s třídní učitelkou začali číst, psát a počítat. Přibližně po 40 minutách se děti rozloučily a odebraly se pracovat samostatně. Plnily zadané úkoly a úspěšně řešily

online testy. Tuto netradiční výuku jsem vnímala jako výzvu k získání nových dovedností. Uvědomuji si, že distanční vzdělávání není pro prvňáčky ideálním řešením, proto jsem byla velmi mile překvapená, jak tuto formu výuky děti zvládaly. Hlavní podíl na úspěšném vzdělávání měli jejich rodiče a prarodiče. Touto cestou bych jim chtěla velmi poděkovat za důslednou a vstřícnou spolupráci.

Mgr. Eva Bízová

Mikulášská nadílka

Ve čtvrtek 3. prosince zavelela naše paní učitelka: „A jde se na procházku. Oblékat, nadýcháme se čerstvého vzduchu.“ Bylo suplování, tělesná výchova. Shromáždili jsme se ve vestibulu a ještě než jsme vyšli, začali jsme škemrat: „Paní učitelko, pojďme na tuhle procházku, tady je to na dveřích.“ Paní učitelka čte: Tematická kvízová vycházka s Mikulášem, andělem a čertem... „No jo, ale já nevím, jak je to daleko?! Abychom to stihli.“ „Paní učitelko, prosím, škemráme dál. Paní učitelka přemýšlí: „No, dobrá. Ale žádné poflakování. A úkoly si budete plnit ale vy sami.“

A šlo se. ☺ Procházku jsme si moc užili, byla hezky vymyšlená. Někteří žáci tento okruh vůbec neznali. Během procházky jsme se předháněli, kdo první uvidí vylepený další úkol. Úkoly jsme opravdu plnili všichni. Když někdo nevěděl, poradili jsme se navzájem, případně to dovysvětlila paní učitelka. Když jsme přišli, paní učitelka hned poslala do knihovny odpověď. Jak jsme byli překvapení, když nám v pondělí paní asistentka přinesla odměny! To jsme vůbec nečekali. ☺ Musíme poděkovat paní knihovnici Hemrové, že tento okruh připravila. Byl to super nápad, jak nás dostat ven. A vlastně, jak přemluvit paní učitelku k trošku delší procházce. ☺

Děkujeme také za krásné ceny, které nás velice potěšily.

Kolektiv žáků 5. třídy

Tvůrčí psaní

V této rubrice najdete práce žáků druhého stupně. Nejprve si přečtete autentický rozhovor žáků 9. třídy, který společnými silami vytvořili při distanční výuce a následně v hodinách semináře českého jazyka prezentovali. Musím pochválit i práce ostatních žáků. Rozhovory se jim opravdu povedly a jejich prezentace byla na úrovni. Koronaviru má již každý dost, ale jak vypadá COVID očima domácího mazlíčka se dočtete v příbězích od žáků 6. třídy.

Nakonec Vás jistě zaujme vydařený příběh od Lili Novotné ze 7. třídy. Budeme doufat, že se dočkáme jeho pokračování. ☺

BIKROSOVÝ ŠAMPION

Milí čtenáři, dnes jsem si pro Vás připravil rozhovor s mladým a nadějným sportovcem LUKÁŠEM KADLECEM. Lukáš je čtrnáctiletý kluk, který rád jezdí na kole. A protože si na mě udělal čas, mohl vzniknout tento rozhovor.

► **Luky, představ našim čtenářům bikros.**

Bikros je sport, kde se jezdí na speciálním kole na speciálně upravené dráze, kdy v každé jízdě spolu soupeří osm jezdců.

► **Prosím Tě, co by měl mít jezdec při takovém sportu na sobě?**

Každý jezdec jezdí v integrální helmě, dlouhých kalhotách a dresu. Důležité jsou i chrániče loktů a kolen a především rukavice.

► **Pár Tvých závodů jsem už viděl... Jak zdoláváš ty velké skoky a nemáš při nich strach?**

Strach nemám, není na to prostor. Na start jdu s čistou hlavou a s přáním – zajet co nejlépe.

► **A teď nám pověz, za jaký klub jezdíš?**

Trénuji za BMX Race Team Nížbor, protože v blízkosti mého bydliště žádná bikrosová dráha není.

► **Luky, teď bys nám mohl prozradit, jak často a kde trénuješ?**

Trénuji tak třikrát týdně, dráhy střídám, jezdím třeba i do pražských Řep nebo Benátek nad Jizerou.

► **A když jsme u těch tréninků, řekni mi něco o tom, jak se připravuješ na sezonu v zimě a kde trénuješ?**

Zimní příprava se skládá z tréninku plavání, tréninku v posilovně, dělám starty na kole v kryté hale v Praze, ale především odjíždím s trenérem a dalšími kamarády do italské Verony, kde probíhá trénink na venkovní dráze.

► **Bikros se bez pádů očividně asi neobejde. Tak nám řekni, co ty a pády? Už jsi nějaké zažil?**

Pár jich mám za sebou, naštěstí šlo vždy jen o pár odřenin nebo modřin. Důležité je zase se postavit na kolo a být ještě silnější.

► **A neporadil bys něco zájemcům o tento sport?**

Důležité je - jít si za svým snem, pravidelně trénovat, správně se rozhodovat a hlavně neohlížet se na to, co si myslí ostatní.

► **Luky, jelikož jsi velmi úspěšný a máš za sebou spoustu výher, pověz nám, které si nejvíce ceníš, kterou považuješ za svůj největší úspěch?**

Psaní je hrání

Nejvíce si cením třetího místa na Mistrovství Evropy 2019, které se jelo v lotyšské Valmierre. Také si cením toho, že jsem se mohl zúčastnit Mistrovství světa v belgickém Zolderu, kde jsem o pouhé jedno místo nepostoupil do finále a nakonec ve světovém žebříčku jsem skončil desátý. A také mistra republiky.

► **Máš za sebou letošní sezonu ... Jak bys ji zhodnotil? Určitě i Tebe poznamenal COVID a jeho omezení ... Nemám pravdu?**

Přesně tak! Spousta závodů byla zrušena bez náhrady nebo se jely s velkým omezením a bez účasti diváků. Všichni si přejeme, aby se příští sezóna jela za podmínek, na které jsme všichni zvyklí.

Dámy a pánové, toto byl Lukáš Kadlec!

Luky, za všechny čtenáře Ti moc děkuji a jsem rád, že sis na mě udělal čas i přes to, že Tvůj tréninkový plán je jistě velmi nabitý. Tak ještě nakonec Ti přeji spoustu dalších skvělých úspěchů a hodně sil.

Děkuji za rozhovor.

Vojta Kadlec

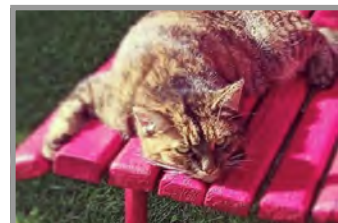
DOMÁCÍ MAZLÍČEK

Moje jméno je Rudolfína a jsem mourovatá kočka. Bydlím u Říši na zahradě ve svém domečku.

Protože se vrátil COVID, je Říša doma. Proto pobývám častěji uvnitř u Říši, než venku na zahradě.

Taky dostávám několikrát za den jídlo. Jídlo mám moc ráda, ale netloustu, protože to vždycky vyběhám. Ráda se povaluji na křesle, ale i na schodech. Když nemůžu být uvnitř, tak venku chytám myši nebo ptáky. S úlovkem se vždy přijdu pochlubit ke dveřím.

Tohle období si vážně užívám. **Richard Hylán, 6. třída**

COVID očima psa

Jmenuji se Carren a jsem psí plemeno louisianského leopardího psa, které pochází až z daleké Ameriky od jezera Catahoula. Již osmým rokem bydlím u skvělých páníčků, kde mám spoustu dobrůtek a teploučký pelíšek. Co říci k téhle době? Vlastně vůbec nic. Jsem šťastná, že jsou všichni kolem mě, dokonce i s dětmi si hrají častěji a hrozně mě to baví. Chodíme hodně do lesa, sbíráme houby, pouštíme draka na poli nebo jen tak radíme na zahradě. Každou chvíli mě někdo drbe za uchem nebo šimrá na břiše a mně je to velmi příjemné. Všechny tyhle okamžiky si užívám naplno, když můžu očichávat ty svoje „Miláčky“ a mazlit se s nimi.

„Karenko, Karenko!“ už na mě volají děti. Zase bude spousta zábavy a legrace. Proto nesmutněte, přestaňte se rozčilovat, mějte se rádi a rozhlédněte se kolem sebe, jak je všude nádherné.

Kryštof Kadlec, 6. třída

Pohled kocoura na věc: COVID-19

Jmenuji se Barnabáš. Bydlím u takové speciální rodinky. Když si mě před rokem a půl přivezli, byl jsem takové malé škvorné, které neumělo mňoukat. Já jsem totiž nemňoukal, ale pískal. Býval jsem často venku, protože ta moje rodinka každé ráno odjížděla pryč. O rok a čtvrt později se stalo

(pokračování na str. 7)

Pohled kocoura na věc: COVID-19

(dokončení ze str. 6)

něco, proč jsou všichni doma. Všechno se změnilo. Už nejsem tak často venku a ti malí z té rodinky mě pořád chovají. Také jsem si všiml, že když vycházejí ven, mají na puse nějaké náhubky.

Říkal jsem si: „To mají asi vzteklinu a musejí nosit náhubky, aby nikoho nepokousali.“

Ale ne že by to nebyla výhoda, protože když jsou všichni doma, můžu si dělat, co chci. A k tomu mi pomohla ještě jedna událost. Ztratil jsem se. Zaběhl jsem se. Omylem jsem vlezl do garáže a tam mě někdo zavřel. Byl jsem tam dva dny. Po dvou dnech mě ve 3.00 hodiny ráno někdo pustil. Běžel jsem domů a snědl, na co jsem přišel. A od té doby jsem doma se svými páníčky ještě víc. A jsem moc rád. Je skvělé, když jsou ti moji pořád se mnou a nikam nejezdí.

Marek Pergelt, 6. třída

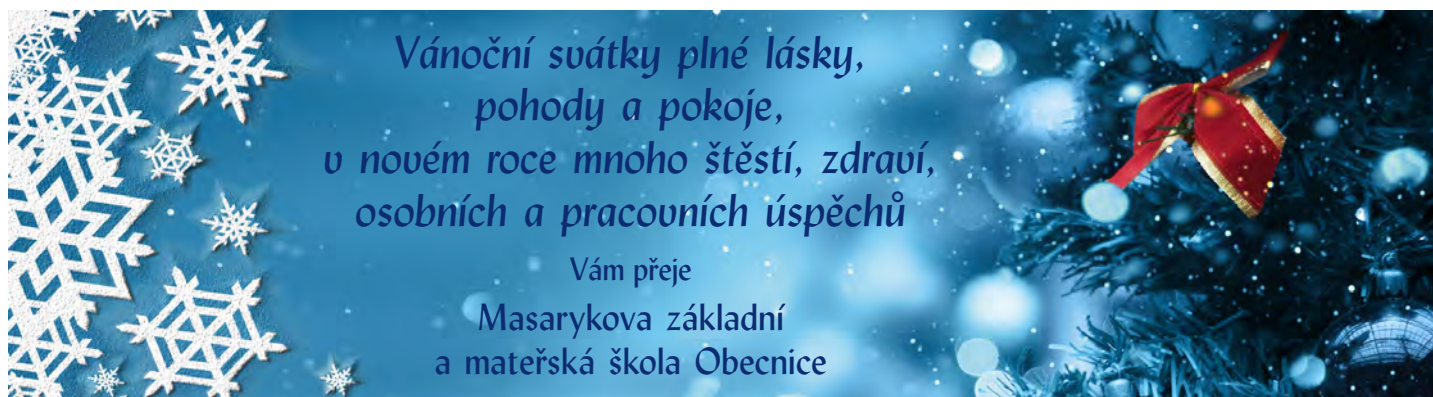
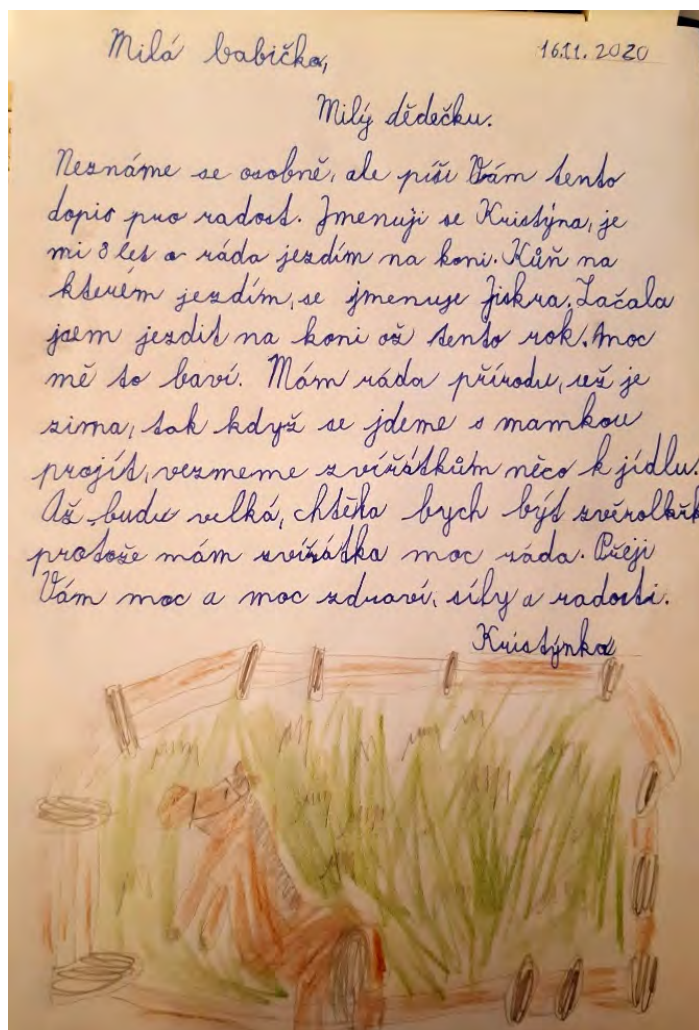
Příběh na pokračování...

Krásné slunečné počasí (1. část)

Za daleko horami a řekami bylo jedno městečko jménem Pršmír. Většinu času tam přšelo, byly vichřice a padaly kroupy. Lidé v tomto městečku byli smutní, zdrcení a vyčerpání. No, nedivím se jim. Žít někde, kde pomalu už 50 let nevysvitlo slunce, by se mi také nelíbilo. Teda abych nezapomněla, v tomto městečku žila jedna slečna jménem Amélie, která byla šťastná. To, že tam nebylo slunce, se snažila brát optimisticky. Tahle holka věřila v to, že jednou slunce uvidí, i kdyby ji to mělo stát všechny její síly. Jednoho dne v půl desáté večer si šla lehnout. Okolo čtvrté hodiny ráno ji ale vzbudilo divné šumění, jako by někdo chodil po baráku. Amélie vstala z postele, vzala baterku do ruky a šla se podívat do místnosti, ve které slyšela šumění. Viděla tam malého, ale velmi roztomilého skřítku. Měl červený klobouk, velký nos a vousy. Nejdříve nemohla uvěřit svým očím, ale najednou skřítek promluvil. „Ahoj, já jsem Rudolf, jak se jmenuješ ty?“ Amélie pořád nechápala, co se děje. Myslela si, že je to jen sen, ale stejně odpověděla: „Ahoj... Rudolfe, jmenuji se Amélie, co tady vůbec děláš a jak ses sem dostal?“ „No, víš, i když mi to asi nebudeš věřit, jsem od Santy Clause. Tam, kde žiji, se naskytly velké problémy a Santa už neví, co s tím dělat.“ Amélie na to: „Počkej, jaké problémy? Víš, musíš mě to nechat zpracovat, tohle není vůbec jednoduché pochopit. Přijdu si, jako by tohle byl jen sen.“ „No, na Severní pól začalo svítit slunce, ale ohromné množství, už nevíme, co s tím dělat. Led taje, zvířata hynou, Santa je ve stresu.“ „To mě mrzí,

ale nevím, jak bych vám mohla zrovna já pomoci.“ „Už pár dní tě sleduji a vidím, jak jsi plná života, že nic nevzdáš, i když tady není Slunce, jdeš do bláznivých věcí a přesně někoho takového bychom potřebovali. Santa má plán, ale neví, jak ho uskutečnit. Na Slunce bychom vyslali něco jako raketu a otočila by ho o několik stupňů doprava a tady se naskytl problém. Jediné městečko, které Slunce potřebuje, jste vy, ale bude to chtít podpis od starosty.“ Amélie se podívala: „Jakože já, patnáctiletá holka, mám jít za starostou a říct mu - dobrý den, pane starosto, podepíšete mi, prosím, smlouvu, že můžu vyslat raketu do vesmíru, aby se Slunce otočilo a my tady měli zase jako za starých časů světlo? Rudolfe, vždyť tohle po mně nemůžeš chtít.“ „Vždyť ty jsi naše poslední a jediná záchrana.“ Pokračování příště...

Liliana Novotná, 7. třída

MATEŘSKÁ ŠKOLA v Obecnici

S dětmi v mateřské škole se v tomto roce zaměřujeme na lidové tradice a zvyky. Hned na začátku měsíce listopadu jsme si připomněli, kdo to byl svatý Martin. V lidovém vyprávění se jeho jméno často zmiňuje v souvislosti s koněm, jako třeba „*Přijede-li Martin na bílém koni, metelice za metelici se honí*“. Možná i u vás doma se připravuje na jeho svátek u příležitosti svatomartinského posvícení husa s knedlíkem a zelím. Pro děti jsme si připravili malé divadelní představení s papírovými loutkami s názvem „*Příběh o svatém Martinovi*“. Také jsme si prohlíželi knihy a obrázky o svatém Martinovi, zahráli jsme si na svatého Martina a při výrobě koně se učily zaplétání copánků.

V pondělí 30. 11. jsme si zapálili první svíčku na adventním věnci. Advent nastává kolem svátku svatého Ondřeje a je to svátek pohyblivý, začíná první neděli po 26. listopadu a trvá čtyři týdny. Společně každý další týden budeme zapalovat svíčky, říkat si, co dříve lidé v tomto týdnu dělávali, v porovnání s tím, jak slaví vánoce lidé dnes.

Hned na začátku prosince nám napadl první sníh. Dětská radost byla neuvěřitelná. Děti se na školní zahradě klouzaly, snažily se vyrobit prvního sněhuláka, sněhovou kouli. Škoda jen, že nám ten sníh dlouho nevydržel a brzy roztál.

V prvním prosincovém týdnu jsme si povídali o svaté Barbore. Traduje se, že večer před svátkem svaté Barbory spustí svatý Petr z nebe žebříky, po kterých sestoupí na zem takzvané Barborky. Někdy se vydaly na cestu ve dvojicích či skupinkách, jindy osamocené. Obcházejí stavení, hodným dětem přinesly dárky, zatím co ty neposlušné vyšlehal. Byly to postavy oděné celé v bílém, obličej jim skrývaly světlé plachetky. V předvečer svátku svaté Barbory se trhají třeshňové větvičky.

S dětmi jsme si povídali o svatém Mikuláši, andělech a čertech, připravili jsme si loutkové divadlo s příběhem „*Stalo se jednou na svatého Mikuláše*“. Vyrobili jsme si pekelnou výzdobu společných prostor, seznámili jsme se s dětskými knížkami a pohádkami o čertech (*S čerty nejsou žerty, Čert a Káča* apod.).

V pátek 4. 12. čekala na děti mikulášská nadílka, společně jsme navštívily peklo a nebe, zarecitovaly připravené básně, písničky a Mikuláš děti za odměnu obdaroval.

Jelikož nám současný stav nedovoluje společné vánoční setkání, rozhodli jsme se natočit vánoční besídku, abychom se alespoň zčásti podělili o atmosféru nastávajících svátků.

Jako minulé Vánoce, tak i letos nám byl věnován krásný vzrostlý smrk z lesní správy. Tímto bychom chtěli poděkovat panu Pernegrovi za tak krásný vánoční stromeček, který si společně s dětmi nazdobíme. Jsme rády, že i rodiče společně s dětmi přispěli k výzdobě vánočního stromu usušeným ovocem. Teď už se všichni těšíme na nadílku, která bude čekat pod stromečkem.

Za celý kolektiv mateřské školy

Vám přejeme

*příjemné prožití vánočních svátků,
hodně zdraví, štěstí a spokojenosti
v novém roce 2021.*

Knihovna – Spolkový dům Obecnice

***Je-li prosinec deštivý, mírný a proměnlivý,
není se kruté zimy třeba bát.***

Zatím to vypadá, že se v nejbližší době kruté zimy bát nemusíme. Ve dnech, ve kterých sedím za klávesnicí a píši tento článek, vidím za okny mírnou zimu a víc deště než sněhu. Uvidíme, co přinesou následující prosincové dny a zda se dočkáme alespoň několika centimetrové déletrvající nadílky sněhu. Osobně sním nejen o sněhových radovánkách, ale také o tom, jak budou děti po sněhové aktivitě tak vyřízené, že si budu moci sednout na parapet s šálkem horkého čaje či svařáku a číst si, zatímco venku za okny se budou snášet sněhové vločky.

Kdy budu na sníh čekat v knihovně a kdy doma?

23. - 24. prosince	ZAVŘENO
28. prosince	OTEVŘENO 8.00 – 16.00
29. prosince	OTEVŘENO 8.00 – 12.00
30. prosince	OTEVŘENO 8.00 – 12.00
31. prosince	ZAVŘENO

Sice stále nevíme, co nám vládní systém nadělí do nového roku, ale doufejme, že se vše vrátí pomalu, ale jistě k normálu a Spolkový dům bude moci rozjet akce na plný plyn. Nabídka zájmových aktivit bude bohatá i na faře. V rámci této nabídky prosím o vyplnění dotazníku, který je k dispozici na internetových stránkách obce. Jeho vyplnění je důležité pro všechny, aby možnosti využití zrekonstruované a modernizované fary co nejvíce korespondovaly s vašimi potřebami, tužbami a návrhy.

Co proběhlo nebo právě probíhá v knihovně?

Snídaně v knihovně

Snídaně v knihovně se stále nekonají. O tom, kdy opět společně posnídáme, a jestli vůbec, se vás dozvíte.

Prodejní výstava výrobků klientů Nalžovického zámku

Svíčky a další dekorativní předměty jsou v knihovně stále k zakoupení. Pokud potřebujete někomu narychlo koupit dáreček, stavte se, určitě vyberete.

Tematické kvízové vycházky

V prvním adventním týdnu jste mohli vyrazit na tematickou kvízovou vycházku. Na cestu bylo připraveno několik stanovišť s jednoduchou hádankou. Cílem bylo správně odpovědět na otázky, a tak zjistit tajenku. Každý, kdo vyrazil na procházku a sdělil mi prostřednictvím sociálních

sítí tajenku, si mohl vyzvednout malou mikulášskou nadílku. Celkem se mi sešlo téměř čtyřicet správných odpovědí. Na túru vyrazili např. i žáci páté třídy místní základní školy, což mě potěšilo.

Ještě jedna tematická vycházka je tento rok před námi. A protože měla úspěch nejen u místních, ale i přespolečných turistů, naplánuji ještě několik tematických vycházek na následující rok.

Celé Česko zpívá koledy

Dne 9. prosince se v podvečer střeďeční jako každý rok zpívaly koledy. Tentokrát však zpěváci zůstali doma a zpívali v kruhu rodinném za doprovodu kapely Čechomor, jejíž tóny se linuly z místních amplionů.

Doufám, že příští rok se budeme moci všichni sejít a zazpívat si společně opět před knihovnou, dát si svařák či čaj.

(pokračování na str. 10)

KNIHOVNA

(dokončení ze str. 9)

Co za akce se chystá v novém roce ve „spolkáči“?

V plánu je přednáška se spisovatelkou paní Dankou Šárkovou, a to nejen pro dospělé, ale také pro předškoláky a malé školáky.

Dále se můžete těšit na spisovatele a scénáristu pana Vítězslava Jareše, který nám osvětlí, jak se podle knihy píše scénář a také nás zahltí historikami z natáčení (podílel se na natáčení seriálů Dobrodružství kriminalistiky či Kriminálka anděl a dalších).

Naši knihovnu navštíví oblíbená a tajemná paní Mgr. Hana Szabad, tentokrát s přednáškou na vyžádané téma ohledně znamení zvěrokruhu. Také jsou v plánu přednášky o krásách brdských lesů, které se na jaře vydáme důkladněji prozkoumat.

Na program je též oblíbený náramkový workshop. A protože workshopy jsou příjemným zážitkem, člověk se na nich odreaguje, zrelaxuje, a ještě naučí či dozví něco jiného, určitě jich na program bude více.

Konkrétní data budou domluvena a zveřejněna, jak jen to bude možné. Sledujte proto nejen zpravodaj, ale i vývěsky a facebookovou stránku knihovny. Další možností je registrace k odběru novinek přes mobilní rozhlas (registrace možná přes internet nebo osobně na obecním úřadě). Prostřednictvím mobilního rozhlasu budou odesílány informační zprávy o aktuálním dění, které nestihnou vyjít ve zpravodaji. V brzké době bude také možno sledovat internetové stránky knihovny, které momentálně prochází „rekonstrukcí“.

Jóga

Co se týče plánované jógy, lekce budou probíhat na faře. V plánu je začít „se mordovat“ v lednu, ale konkrétní datum zatím slibovat nebudu. Až se vše rozvolní s dlouhodobějšími vyhlídkami, včas se o lekcích dozvíte. Vyjádřit se k nim můžete také v již zmiňovaném dotazníku.

A na jakou jógu v mém podání se můžete těšit? Osobně jsem se zamilovala do ashtanga jináč aštanga jógy. Na první pohled se může zdát, že tento typ jógy sestává s brutálních a zamotaných pozic, ale nebojte, je to jóga modifikovatelná pro každého člověka v každém věku. Není nutné provádět pozice hned na jedničku, i nedokonalé provedení

je lepší než žádné. Není důležitý cíl, ale cesta. Co je však nejdůležitější je radost, která se po praxi rozlije po těle i po duši.

Více a blíže, časem, a hlavně v praxi.

Fotografická soutěž

Na dobu zimní vyhláší fotografickou soutěž. Pokud rádi fotíte, zamrzlá rána, stromy, deštivé zimní dny, zmrzlé děti ☺, je tato soutěž právě pro Vás. Soutěž trvá do konce února – pošlete zimní scénérie na e-mail: obecniknihovnaobecnice@email.cz. Vítěz bude vyhlášen v březnovém zpravodaji.

Výtvarná soutěž

Pro ty, kdo rádi malují, vyrábí, stříhají, lepí, modelují, je tu výtvarná výzva vytvořit zajímavého, krásného či ošklivého, sněhového či blátivého, kulatého či hranatého sněhuláka. Každý unikátní výrobek či výkres bude dodatečně odměněn maličkostí. Tvořit a nosit do knihovny můžete do konce ledna. Ukázka vaší tvorby bude zveřejněna v únorovém zpravodaji.

Veronika Hemrová

PF 2021

Vám všem
krásné svátky vánoční,
a v novém roce hodně zdraví,
lásky a spokojenosti

Ladislav Šaloun

V roce 2020 uplynulo 150 let od narození sochaře Ladislava Šalouna (1870–1946). Byl to jeden z nejvýraznějších představitelů českého secesního sochařství. Kromě mnoha významných děl vytvořil Pomník mistra Jana Husa na Staroměstském náměstí v Praze. Pro Příbram udělal bustu Antonína Dvořáka, kterou najdeme na stejnojmenném nábreží pod příbramským nádražím. Také vytvořil v roce 1917 sochu houslové virtuozky Erwiny Brokešové (1900–1987). Ta se později stala manželkou spisovatele Karla Josefa Beneše. Část života prožili v Rožmitále pod Třemšínem. Socha se bohužel nezachovala, byla nešťastnou náhodou zničena.

Při hledání dalších zajímavostí o tomto sochaři jsem na internetu narazila na genealogické pátrání po jeho předcích. Zdá se, že mají kořeny v Hořovicích, možná i v Jincích.

E.T.

STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Třešť – město betlémů

Ne každé město se může pochlubit něčím, co jinde nemá. Městečko Třešť na Vysočině však patří mezi ty šťastnější, a to díky staleté betlémářské tradici. Než se ale vypravíme na prohlídku této vyřezávané dřevěné krásy, pojďme se nejdříve projít městečkem a krátce nahlédnout do jeho historie. První písemná zmínka o osadě na křižovatce Lověťské a Humpolecké obchodní stezky pochází až z roku 1349, kdy byla malým panstvím s tvrzí v majetku Závěse z Třeště, ale sama osada je nejspíš o sto let starší. Původ neobvyklého, a tak trochu krkolomného, pojmenování městečka Třešť se vykládá několika způsoby. Buď od slova trať či tršč, což je staročeský název pro rákosovou třtinu (to by také odpovídalo jeho poloze mezi rybníky a zalesněnými kopci), nebo od osobního jména Třešek či jeho zdrobnělina Třeš, anebo podle pověsti o založení Třešti, kterážto se mi líbí nejvíce. No posuďte sami: „V hlubokých lesích zabloudil rytíř a když vyčerpáním usnul u studánky pod starým dubem, zdál se mu sen o vile, která kolem studánky tančila a ze svého košíčku rozhazovala po krajině malé domečky. Rytíř po probuzení našel cestu z lesa ven, přitom si ale vzpomněl na své snění (třeštění) pod dubem a na věčnou paměť zde založil osadu, kterou pojmenoval Třešť.“ Největšího rozkvětu dosáhla Třešť v 16. století za panování Vencelíků z Vrchovišť a na Žirovnici, jejichž znak, bílý jednorožec v modrém poli, se stal i znakem města. V 2. polovině 16. století, pravděpodobně na popud Kryštofa Vencelíka, byla na levém břehu Třeštského potoka provedena zásadní přestavba zde stojící středověké tvrze na renesanční zámek, který byl po několika dalších rekonstrukcích upraven do současné vrcholně barokní podoby. Má čtyřkřídlou dvoupatrovou dispozici s nakoso posazenými hranolovými nárožními věžemi. Nad honosným vstupním portálem se tyčí hlavní věž, vnitřní nádvoří je osazeno kašnou a členěno renesančními arkádami. V jeho sousedství se nachází jednolodní farní kostel sv. Martina asi z poloviny 13. století, který je nejstarší dochovanou architektonickou památkou ve městě. Od zámku jsem si to pak namířil do centra města, po levé straně před mostem přes Třeštský potok jsem minul venkovní dřevěné sousoší betlémské rodiny, které zde stojí od roku 2007, a po chvíli jsem došel na Náměstí. T. G. Masaryka, které tvoří historické jádro města. Trojúhelníkové náměstí má ve své ploše od roku 2003 instalovány sloupové sluneční hodiny, které mají certifikát největších slunečních hodin ve střední Evropě; vysoké jsou 8,21 metru a zabírají plochu 663 m². Výškovou dominantou náměstí je jednolodní kostel sv. Kateřiny Sienské, založený roku 1526 jako německý luteránský kostel. Obrovskou tragédií ze sklonku 2. světové války připomíná památník na Věžeňském dvoře (dnes areál městského úřadu), kde elitní jednotky SS nejprve mučily a pak popravily 33 třeštských občanů – událost se odehrála 7. května 1945 a zásadní roli v ní sehrála třeštská rodačka Herta Kašparová, která sympatizovala s okupanty a neštítala se udat své spoluobčany a dokonce i své spolužáky ze školy za účast v povstání proti fašistům, které v Třešti propuklo těsně před koncem války. Z náměstí jsem ulicí okolo bývalé synagogy prošel na Náměstí Svobody, které kromě několika historických domů zdobí pozoruhodná litinová socha egyptské bohyně Isis, odlitá roku 1856 v železárnách v Blansku. Odtud jsem měl již na dohled tzv. Schumpeterův dům, ve kterém se v roce 1883 narodil Josef Alois Schumpeter, první rakouský ministr financí a profesor

univerzit v Bonnu a na Harvardu. Dnes je tento palácový dům sídlem turistického informačního centra a pobočky Muzea Vysočiny s expozicí Spolku přátel betlémů. Za otce třeštského betlémářství je

Betlém v expozici Spolku přátel betlémů

považován František Jabůrek, který se s tímto druhem lidové tvořivosti seznámil koncem 18. století na jarmarcích. Brzy se však ve městě našla řada následovníků, z nichž mnozí se stejně jako on živili soukenictvím. První zdejší betlémy byly papírové a teprve v polovině 19. století je začaly postupně vytlačovat dřevěné. Zpočátku se postavičky nevyráběly z jednoho kusu dřeva, neboť to bylo složité a vyžadovalo to zručnost. Figurky se vyřezávaly a doposud vyřezávají hlavně z lipového dřeva. Pro třeštské betlémy je typická tzv. třídlínná kompozice – město – zbořeníště – pastviny, kterou si od dávných dob zachovaly dodnes. Krajina, prostoupená údolím, jeskyněmi a skalnatými hřbety, je vytvořena z pařezů, mechu a jiných přírodních materiálů. Stupňovitě se zvedá k horizontu, kde přechází v krajinu malovanou, která se nazývá „lončoft“, jež lemuje pozadí celého betlému. Pečlivě modelované partie jesliček se stády ovcí, pastýři a darovníky hrají stejně důležitou roli jako ústřední děj vánoční legendy. Ten bývá umístěn uprostřed ve zbořeníšti a je jedním z originálních prvků třeštských betlémů. Tady se totiž nepovažuje za místo narození Ježíška obvyklý chlév, ale zřícenina starobylého hradu. V klenuté místnosti uprostřed hradu, stejně jako v chudém chlévě, leží v jesličkách Jezulátko a nad ním se sklánějí svatý Josef a Panna Marie. Krásu lidového řezbářství v Třešti lze obdivovat nejen v muzeu, ale i ve více jak 15 domácnostech, kam jsou návštěvníci každoročně od 26. prosince do Hromnic srdečně zváni.

Z cest Vás všechny zdraví **Martin Jarolímek**

Vážení čtenáři Obecnického zpravodaje, touto cestou bych Vám chtěl popřát mnoho krásných chvil ve sváteční atmosféře Vánoc, pevné zdraví, hodně pracovních i osobních úspěchů v roce 2021 a spoustu nádherných okamžiků a zážitků při cestování a poznávání krás naší vlasti.

Martin Jarolímek

POVÍDÁNÍ O STUDÁNKÁCH | 6. část

V šesté části budeme pokračovat na území lesní správy Obecnice, a to na bývalém polesí Skelná Huť, v širokém údolí Pílského potoka nad Pílským rybníkem. Hned u Borské cesty za křižovatkou s Perkanskou cestou je známá studánka „U Pilky“; jedná se o pramen dlouhodobě sledovaný Českým hydrometeorologickým ústavem, který ve své režii též pramen upravil pro sledování jeho intenzity. Na stříšce je připevněn graf se zaznamenáním velikosti průtoku; pramen je dosti kolísavý, závislý na srážkách. Nikdy se však nestalo, že by přestal téci. Voda má zde vynikající chemické parametry, občas se však vyskytnou nějaké ty bakterie – zřejmě z častého pohybu lidí a psů v okolí studánky. Naproti přes cestu je studna, která zřejmě sloužila nedaleké hájovně „Pilka“ (na prostranství 300 m pod cestou směrem k Obecnici); ta byla obývána naposledy v období 2. světové války; dnes z ní nezbylo vůbec nic, protože když se v roce 1983 zpevňovala hráz Pílského rybníka, měla na jejím místě stavební firma deponii stavebního kamene. Pod bývalou hájovnou směrem k hladině rybníka, na okraji loučky, můžeme najít další pěknou studánku, s přírodě blízkou úpravou a dobrou vodou.

Studánka „U Pilky“

Pokud se od Pilky vydáme po Perkanské cestě směrem na Skelnou Huť (jméno „Perkanská“ je zkomoleninou německého slova „Bergamt“ - tuto spojnici mezi Lázem, Skelnou Hutí a Pílským rybníkem nechal totiž vybudovat zároveň se stavbou Pílského rybníka příbramský Horní úřad) - a přejedeme most přes Pílský potok, vystoupáme k rozcestí „U Poustevníka“. Pokud se tady dáme po pěšině doprava,

Malý rybníček „U Poustevníka“

Studánka „Maruška“

čili na západ, po 250 m dojdeme k malému rybníčku obklopenému mohutnými smrky, u kterého stála kdysi poustevna (více se o tomto místě dočtete v knize Jana Čáky „Střední Brdy - krajina neznámá“). Rybníček je napájen spodním pramenem, takže jeho hladina je stále ve stejné výši. Nu a když se od rybníčku vydáme některým průsekem skrz smrkovou houštinu severním směrem, najdeme na okraji houští silný pramen s vynikající vodou. Tuto studánku kdosi z vlastní iniciativy před pár lety upravil, vyčistil, zakryl stříškou, nazval ji „Maruška“ a navíc zde umístil romantické veršovánky. Studánka je počátkem krátkého pravostranného přítoku Pílského potoka, do kterého se vlévá asi 300 m nad mostem na Perkanské cestě.

No, a můžete hledat...nejlépe když rostou hříby!

Václav Pernegr

LÉKAŘ A VY • Očkovat? Neočkovat?

Očkování je lékařský zákrok, při kterém se zdravý organismus záměrně setká s méně nebezpečným mikroboem nebo jeho částí. Imunitní systém se ho tak naučí rozpoznávat a očkování by tím měl být chráněn před nákazou nebo alespoň před vážným průběhem onemocnění, pokud se s neoslabeným původcem nákazy setká. Nejstarší zprávy o „očkování“ pocházejí z Východní Asie, kdy se jako ochrana proti neštovicím používaly stroupky z neštovic nemocných lidí. Skutečně doložené jsou tyto výkony až v 17. století, ale prováděny mohly být podle některých pramenů už v Indii v době 1000 let před naším letopočtem. První očkování v moderním slova smyslu zavedl britský lékař, který vyzníval, že lidé, kteří prodělali kravské neštovice, ne onemocní už neštovicemi pravými. A také název vakcinace vychází z latinského slova *vacca* – kráva. Očkování proti neštovicím tak bylo prvním, které bylo na světě zavedeno. Časově pak následovala vzteklna, tyfus, cholera, mor, záškrta...

Imunita je vrozená a získaná. Vrozená reaguje už na první setkání s patogenem a během jeho likvidace ho předkládá imunitnímu systému a vzniká tak imunita získaná. Při dalším kontaktu s patogenem je pak reakce mnohem rychlejší a silnější. Očkování je založené na tom, že jsou imunitnímu systému předloženy antigeny (tedy částice viru nebo bakterie), které jsou s onemocněním spojené, ale skutečnou infekci nevyvolají. Toho, aby plná infekce po očkování nemohla proběhnout, je dosaženo několika způsoby: *Oslabená vakcína*: je tvořena živými patogeny, které ztratily schopnost vyvolat onemocnění. Výhodou je, že po tomto očkování vznikne imunita stejná, jako po regulérně proběhlém onemocnění. Patří sem třeba spalničky, příušnice ... *Inaktivovaná vakcína*: je tvořena usmrcenými patogeny, a tady obvykle nestačí jedna dávka, ale je nutné přeočkování. Existuje ještě několik typů vakcín, ale zaměřme se na *vedlejší a nežádoucí účinky*. Existují překvapivě i pozitivní vedlejší účinky, například se ukázalo, že u očkovaných proti tuberkulóze nebo planým neštovicím se snižuje riziko onemocnění zhoubným melanomem. Nejvíce diskutované jsou ale v dnešní době nežádoucí vedlejší účinky a rizika očkování. Skutečně doložené nežádoucí účinky jsou například reakce v místě podání, zarudnutí nebo bolest v místě vpichu, zvýšená teplota u dětí... Bohužel u každé vakcíny se objeví spekulativní nežádoucí účinky. Přesto, že byly vesměs všechny seriózními studiemi vyvráceny, stále se mluví o vyvolání autismu, přetížení imunitního systému dítěte, změnách v DNA, tedy v genetické informaci... Pro některé rodiče se povinné očkování dokonce srovnává s vraždou dítěte. Jsou mezi námi i ti, kteří nesmějí být z nějakého důvodu očkováni – mají deficit imunity, těžké onemocnění, například lidé po transplantaci kostní dřeně, ... Ti jsou zcela závislí na tzv. *kolektivní imunitě*, jinými slovy na proočkování populace a tím jsou vlastně chráněni i oni. Pokles proočkování např. u spal-

niček se projevil zvýšeným výskytem tohoto onemocnění v nedávné době.

Vývoj očkovací látky se skládá z několika fází. Začíná experimenty na zvířatech. Velká pozornost je věnována toxikologii, toxicitě vůči genetickému materiálu, riziku vývoje nádorových onemocnění a mnoha dalším oblastem, protože vakcína nesmí mít negativní dopad na zdraví lidí. Po úspěšném dokončení této výzkumné fáze následuje fáze klinická, při které se na několika stech mladých zdravých dobrovolníků testuje bezpečnost a snášenlivost a zjišťuje se nejvhodnější očkovací schéma. Teprve třetí fáze je zaměřena na účinnost vakcíny a zahrnuje testování na mnoha tisících dobrovolníků. Celý proces je velmi zdoluhavý a složitý, stojí mnoho desítek miliónů dolarů a v každé fázi může dojít k jeho zastavení bez ohledu na investované prostředky. Panuje přesvědčení, že vakcíny jsou dobrý byznys, ale statistiky ukazují, že z padesáti druhů léčiv, které vstoupí do první výzkumné fáze, se na trh dostane cca jeden.

Celý svět teď čeká na vakcínu proti koronaviru. Probíhá diskuse nad tím, jak motivovat obyvatelstvo k očkování, koho očkovat v první vlně, kdo bude očkovat, jak budou vypadat očkovací centra, jestli budou mít očkování nějaké výhody, například ve svobodném cestování atd. O registraci své vakcíny v EU požádalo 6 farmaceutických firem a Česká republika má objednané vakcíny pro téměř 7 miliónů osob. O registraci vakcíny v EU musí nejprve rozhodnout Evropská léková agentura, o jejíž kompetenci není pochyb. Někteří lidé se obávají, že vakcíny byly vyrobeny překotně a nejsou bezpečné. Pravda je, že vývoj nového léku může trvat desetiletí, ale zde byla maximální snaha o intenzivní vývoj s ohledem na stávající epidemickou situaci a také bylo využito stávajících známých součástí vakcín, které se označují jako adjuvans a nemají léčebný efekt. Můžeme si je představit jako nosiče aktivní látky. Řada otázek samozřejmě není a nemůže být zodpovězena. Například, jak dlouho vydrží dostatečná hladina protilátek, zda bude třeba přeočkovávat nebo jak dlouho bude trvat vymýcení infekce z populace... První infekcí, která byla z lidské populace zcela vymýcena, byly právě neštovice. Trvalo to po zahájení očkování celých cca 15 let.

Z veřejných zdrojů upravila **Drsvo**

Na závěr vám všem chci popřát, abyste se drželi ve zdraví, prožili vánoční pohodu, klidný zbytek roku, a i v tom novém hodně štěstí a zdraví, žádné viry a starosti a (jak říkal jeden pán) „slunce v duši“.

E. S.

UZÁVĚRKA lednového čísla
OBECNICKÉHO ZPRAVODAJE bude v úterý 12. ledna 2021

TJ Slavoj Obecnice

STOLNÍ TENIS

Tradiční Vánoční turnaje mezi svátky roku 2020 nebudou!

Zdravíme všechny čtenáře Obecnického zpravodaje. Bohužel tento měsíc musíme začít zprávou, která nás nikoho netěší. Po 10 letech Vánočních turnajů v sále Staročeské hospody přerušil tuto tradici koronavirus. Pokud to situace dovolí uspořádáme turnaje začátkem roku 2021. Přinášíme alespoň pár fotek z předešlých let.

Co se týká našich mistrovských soutěží. Podzimní část byla zrušena bez náhrady a v plánu je již jen druhá polovina soutěže s následným play-out a play-off. I to je však s velkým otazníkem a je velmi pravděpodobné, že celá sezona 2020/21 bude zrušena.

*Za celý oddíl stolního tenisu
Slavoje Obecnice
bych rád popřál všem
veselé Vánoce
a šťastný nový rok
2021.*

Zdeněk Petrán

**PSTRUZI, JESETEŘI
JAPONSKÁ ZAHRA DA**

ZAHRA DA ŠACH TA ☎ 728 621 680 🏠 Obecnice 78 - Šachta

PROHLÍDKY ZAHRA DY ● PRODEJ RYB Z REGISTROVANÉHO CHOVU

TJ Slavoj Obecnice

LEDNÍ HOKEJ

Napsali o nás v novinách... Sedlčanský kraj, dne 25. 11. 2020

SLAVOJ Obecnice, z.s.

1. Jak dlouho váš tým působí v pohárové soutěži a kdo vás dal dohromady?

V Sedlčanském poháru působíme od sezóny 2018/19, tj. již třetí sezónu. Kdo nás dal dohromady je na širší rozbor. Slavoj Obecnice byl dlouholetým a úspěšným účastníkem Meziokresního přeboru mužů v ledním hokeji od sezóny 2008/9, ale v červnu 2018 se rozhodlo na aktivu týmů ČSLH, že Meziokresní přebor se již pro malý počet účastníků nebude v nastávající sezóně hrát. Stávající kádr Slavoj se v podstatě „rozpadnul“, výkonnostně lepší hráči odešli hrát vyšší krajskou soutěž do týmu HK Příbram 99 a zbylé „torzo“ týmu řešilo, zda hokej v Obecnici půjde vůbec „zachránit“, v jakém složení a jakou soutěž hrát.

V úvahu přicházely pouze dvě varianty, a to hrát „hobby“ soutěž neregistrovaných hráčů v Příbrami nebo v Sedlčanech. V Příbrami i Sedlčanech jsou nastavena pravidla, kdo se může dané soutěže účastnit s ohledem na hokejovou historii každého jednotlivého hráče. V propozicích Příbramské neregistrované soutěže je jednou z podmínek, že na soupisce týmu nemůže být po dobu 5 let hráč od ukončení činnosti v okresních soutěžích a dovršení věku 40 let. Tato jediná podmínka v podstatě určila, že Slavoj v Příbrami hrát nemůže, protože by tým nedal dohromady, a proto se přihlásil do soutěže o Pohár starosty města Sedlčany.

I v této soutěži je propozicemi určeno, kdo může být na soupisce mužstva s ohledem na jeho hokejovou minulost, ale tato pravidla k nám byla podstatně „milosrdnější“, že jsme mohli tým nějakým způsobem poskládat. Limitující je do věku 40 let start bývalých výkonnostních hokejistů z věkových kategorií dorostu, juniorů a mužů z krajských a vyšších soutěží ČSLH a počet takových hráčů je omezen na dva. V podstatě jsme poskládali úplně nový „hobby“ tým včetně gólmanů a to i na hostování, abychom neměli jenom jednoho. Z bývalého kádru Slavoj zbyli jen ti starší v počtu 5 hráčů a čtyři „výkonnostní“, kteří dle omezení startu odehráli každý jenom půlku sezóny. Koncem léta v hodině dvanácté se nám podařilo nějak „poskládat“ tým a zahájili jsme počátkem září naši první sezónu v Sedlčanech. S hokejem se ale v Obecnici začínalo už před mnoha lety, někdy v zimě roku 1945. Nejslavnějším našim hokejovým rodákem je bezesporu ligový hráč a reprezentant Československa Jan Neliba.

2. Scházíte se výhradně při hokejových zápasech, nebo třeba společně zajdete i na pivo?

Máme zavedený na každý zápas pořadník „basmanů“. Nejedná se o osobu umístěnou v nápravném zařízení, ale o předem určeného hráče, který přinese na zápas basu pív v daném poměru alko/nealko, aby nepřišli zkrátka ani řidiči. Po zápase chvíli posedíme v kabině a rozebereme zápas a poklábosíme. Jinak se scházíme společně i s fanoušky před Vánocemi v nějaké restauraci, většinou v Příbrami, a po sezóně na tradiční „Dopukné“ v Obecnici.

3. Jakého největšího úspěchu jste zatím v turnaji dosáhli?

V minulé nedokončené sezóně 2019/20 jsme skončili před rozlosováním play off na druhém místě v 1. lize.

4. Koho považujete za vašeho nejlepšího hráče a proč?

Jako aktivně hrajícímu mi asi nepřísluší hodnotit nejlepšího hráče, může to být zavádějící. Mužstvo je složené z vý-

konnostně rozdílných hráčů s ohledem na jejich hokejovou minulost a takové hodnocení je těžké. V týmu jsou z výkonnostního hlediska lepší i horší hráči, ale já si myslím, že je důležitý přístup každého jednotlivého hráče a i „hobby“ hráč bez zářivější hokejové minulosti může podat výborný výkon dle svých možností... Pro mě vždy byla důležitější parta jako celek a její výsledný výkon, ne výkon jednotlivce. Hrajeme „hobby“ soutěž a ta by se měla hrát především pro radost ze hry, a když se daří týmu jako celku, je to taková třešnička na dortu.

5. Kolik let je vašemu nejmladšímu a naopak nejstaršímu hráči? (Prosím, uveďte i jména.)

Nejstarším hráčem SLAVOJE je dlouhodobě, tj. od sezóny 2008/9, Jaroslav Střeska. V letošní sezóně ale nastoupil k jednomu utkání Milan Staňo, který je starší o pouhých 16 dní, ale jeho účast na utkáních bude spíše sporadická, protože trénuje našeho bývalého rivala z meziokresního přeboru HK Příbram 99, hrající krajskou soutěž. Nejmladším hráčem je vlastně hráčka, Martina Zedníková.

Jako předseda oddílu ledního hokeje a člen výboru SLAVOJE Obecnice bych chtěl poděkovat vedoucímu mužstva **Miroslavu Krylovi**, který svoji funkci vykonává již od sezóny 2008/9.

Rovněž chci poděkovat **za podporu i našim věrným fanouškům a fanynkám, dále obci Obecnice a zejména panu starostovi Josefu Karasovi, a našim sponzorům, kteří nám zachovali svoji přízeň a nadále nás podporují i v Sedlčanském poháru.**

Jsou to firmy **KRYLL ELEKTRO, PAVEL KASL – BAZÉNY, STK OBECNICKÁ, REZIDENCE HOLŠÍN, METYZOL, WELLNESS & REHABILITACE SVATÉ POLE, KOVOST, ALUHUT, FV INTERIÉRY VĚTROVSKÝ, Ing. Oldřich Štěch a Mgr. Milena Štěchová.**

Jaroslav Střeska

Více informací naleznete na našem webu:

<http://obecnice-hokej.cz> nebo na Facebooku:

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/PG/](https://www.facebook.com/pg/TJSLAVOJOBECNICE/ABOUT/)

[TJSLAVOJOBECNICE/ABOUT/](https://www.facebook.com/pg/TJSLAVOJOBECNICE/ABOUT/)

Prodejna COOP Obecnice

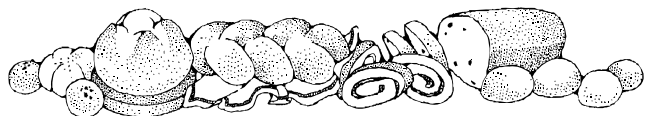
děkuje Všem svým zákazníkům za přízeň
a přeje krásné prožití svátků vánočních
a hodně zdraví v novém roce.

TĚŠÍME SE NA VÁS I V ROCE 2021

PEKAŘSTVÍ v Obecnici

děkuje svým zákazníkům za přízeň
a přeje krásné Vánoce,
pevné zdraví, štěstí a pohodu
v novém roce 2021

Restaurace Koupaliště a Správa Rezervace Obecnice

přeje všem svým živočichům
i všem ostatním, kteří se pohybují
na území CHKO Obecnice
zdravá tělíčka, dobré myšlenky,
hojně potraviny, živočišného tepla
a spokojené žití v roce 2021.

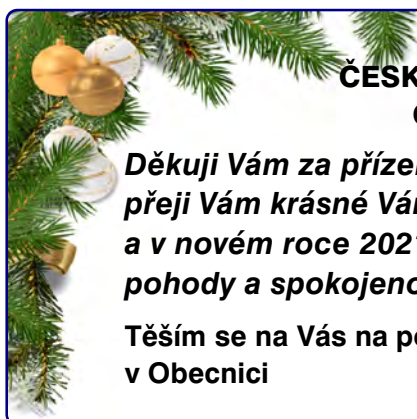
ČESKÁ POŠTA Obecnice

Děkuji Vám za přízeň,
přeji Vám krásné Vánoce
a v novém roce 2021 hodně zdraví,
pohody a spokojenosti.

Těším se na Vás na pobočce pošty
v Obecnici

Martina Kinterová

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ Obecnice přeje

veselé Vánoce, hodně zdraví
a vše nejlepší
do nového roku
2021.

STAROČESKÁ HOSPODA Obecnice

přeje všem krásné Vánoce,
hodně zdraví, štěstí a úspěchů
v novém roce 2021

POTRAVINY „U Romany“

děkuji všem svým zákazníkům
za přízeň a přeji vše nejlepší
a hodně zdraví v novém roce 2021

